

คำนำ

หนังสือ **นิทานได้ใบไม้** นี้ เป็น ๑ ใน ๗ เล่ม ของชุดหนังสือนิทาน **ตามคำพ่อ** ที่จัดพิมพ์ขึ้นเนื่องในวาระฉลอง การครองสิริราชสมบัติครบ ๗๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เพื่อมอบเป็นของขวัญให้กับเด็กไทยทั่วประเทศ เนื้อหาของนิทานทั้ง ๗ เล่มได้รับแรงบันดาลใจจากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานในโอกาสต่างๆ โดยผู้แต่งได้นำแนวพระราชดำริมาสร้างสรรค์เป็นนิทานที่ดำเนินเรื่องราวผ่านตัวละครสัตว์ต่างๆ ประกอบภาพที่สวยงาม เพื่อให้เด็กๆ ได้เรียนรู้และซึมซับคุณธรรม ข้อคิดและคติสอนใจในการดำรงชีวิต ไปพร้อมกับความสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน

นอกจากความสุขที่เด็กๆ จะได้รับจากการอ่านด้วยตนเอง หรือมีผู้ใหญ่อ่านให้ฟังแล้ว เด็กๆ ยังจะได้มีส่วนร่วมในการระบายสี วาด ตัด ปะ พับ ประดิษฐ์ผลงานศิลปะที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาของหนังสือนิทานแต่ละเล่มไปด้วย เพื่อส่งเสริมจินตนาการ

ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีความห่วงใยต่อเด็กไทย ทางคณะผู้จัดทำ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือนิทานเล่มนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและเสริมสร้างจินตนาการอันเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ต่อพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก อันเป็นอนาคตของสังคมไทย

'เครือข่ายสานต่อที่พ่อทำ'

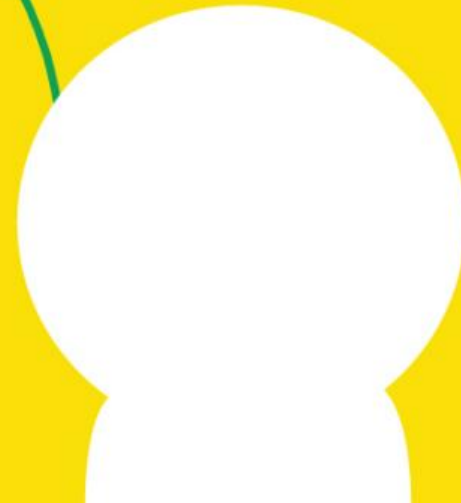

เรื่อง : 'รักนิทาน'
ภาพประกอบและออกแบบรูปเล่ม : ภัทริดา ประสานทอง
ศิลปกรรม : สมภพ แผ่นดินทอง
บรรณาธิการ : อมราพร แผ่นดินทอง
พิสูจน์อักษร : สุจิตรา ชาตฤชัยเจริญกุล
ประสานงานการผลิต : ณัฐพร อธิวิเศษชัย
ที่ปรึกษา : สมลักษณ์ วงศ์งามชา

จัดพิมพ์โดย : 'เครือข่ายสานต่อที่พ่อทำ'
พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
จำนวนพิมพ์ : ๒๐,๐๐๐ เล่ม
ดาวน์โหลดฟรีได้ที่ หน้าเพจเฟซบุ๊ค : [f สานต่อที่พ่อทำ \(ห้ามจำหน่าย\)](#)
พิมพ์ที่ : บริษัท คอมพิวเตอร์ จำกัด
๒๐ ถนนกรุงเทพกรีฑา แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐
โทร : (๐๒) ๓๖๘-๒๙๕๒-๗ ๓๖๘-๓๘๔๐-๙

นิทานใต้ใบบัว

เรื่องโดย : ภัทรา รักนิทาน
ภาพโดย : พิณปิ๊ง ภัทริดา
บรรยายและแต่งเติมโดย :

ณ บึงบัวใหญ่อันเป็นที่อยู่อาศัยของสรรพสัตว์นานาชนิด
มีลูกเป็ดตัวหนึ่งกับลูกกบตัวหนึ่ง เป็นเพื่อนรักกัน

ในวันที่ดวงอาทิตย์ทองแสงแรงกล้า ลูกเป็ดกับลูกกบชวนกันไปว่ายน้ำเล่น ลูกกบดำน้ำเก่ง
มันดำสุดดำว่ายลงไปจนถึงกลางบึงบัว ...ส่วนลูกเป็ดได้แต่มองตาม
“ว่ายน้ำก็ไม่เก่ง ดำน้ำก็ไม่เป็น เล่นกันก็ไม่สนุก...” เสียงเจ้าเขียดขาวเพือนบ้านของลูกกบนั่นเอง
ลูกเป็ดก้มหน้าบึ้ง...“จริงด้วย ฉันว่ายน้ำไม่เก่ง ดำน้ำลงไปลึกๆ ไม่ได้ ไม่เอาไหนเลยสักอย่าง”
ลูกเป็ดเสียใจจนน้ำตาไหลออกมา มันรีบว่ายน้ำหนีไปหาที่หลบซ่อนตัว
เมื่อลูกกบโผล่ขึ้นเหนือน้ำแล้วไม่เห็นลูกเป็ด มันออกว่ายน้ำตามหาไปทั่วบึง

"ลูกเบ็ดน้อย ทำไมมาแอบอยู่ตรงนี้ ฟูใหม่ว่าฉันเที่ยวตามหาจนเมื่อยขา ทั้งชาฮ้าย ชาชวา ชาหน้า ชาหลัง เอยนะ" ลูกเบ็ดน้อยพูดกลางเอาชาหลังของมันเตะน้ำเล่นเบาๆ
ลูกเบ็ดน้อยงาทั้งสี่ของลูกเบ็ดแล้วหัวเราะออกมาเสียงดังลั่น
"ฮ่า ฮ่า ฮ่า ฮ่า เธอมีสีขำนี่นา แล้วชาหลังก็ยิ่งยาวกว่าชาหน้า ฉันมีสองขาสั้นๆ แต่นั่นเอง
ว่ายน้ำ ดำน้ำไม่เก่งเท่าเธอ ก็ไม่เห็นจะเป็นไรเลย" ลูกเบ็ดน้อยกล่าวอย่างสบายใจ
แล้วทั้งสองก็ชวนกันว่ายน้ำกลับบ้าน

วันต่อมาท้องฟ้าเต็มไปด้วยเมฆฝน บรรดาควงเขี่ยพากันตั้งวงร้องเพลงประสานเสียงรับฝนหลงฤดูกาล เป็นบทเพลงที่เบิกบาน สนุกสนาน ว่าเร็ว จนลูกเบ็ดคอดใจไมไหวที่จะร้องตาม.....

"โอ๊ยๆ ทยุคๆ" เจ้าเขี่ยตะโกนเสียงดัง ยังผลให้เสียงเพลงหยุดลงในทันที

"นี่ เจ้าเบ็ด เสียงแหบแบบนี้ มาส่งเสียงร้องเพลงกับเขาทำไม ใหม่ๆ ไม่ให้ไกลๆ เลย"

ลูกเบ็ดรู้สึกอับอายและเสียใจมาก มันรีบว่ายน้ำหนีกลับบ้านอย่างรวดเร็ว และก่อนที่เจ้าเขี่ยจะโวยวายมากไปกว่านี้ ซึ่งอ้างผู้ควบคุมวงประสานเสียงก็กล่าวขึ้นอย่างปราณีว่า "ไม่เป็นไร ถ้าเจ้าเบ็ดชอบร้องเพลงก็มาฝึกด้วยกันได้ มีโทนเสียงแบบนี้มาร่วมวงคงจะสนุกดี"

...แต่น่าเสียดายที่ลูกเบ็ดไม่ทันได้อยู่ฟัง

วันต่อมาเมื่อลูกกบเจอกับลูกเบ็ดที่บึงใหญ่ มันพูดกับเพื่อนรักด้วยท่าทีเคร่งขรึม "นี่นะลูกเบ็ด เจ้าจะเอาแต่น้ำหนักทุกครั้งที่ไม่ได้หรอกระ ทำแบบนี้เจ้าเขี่ยคงก็ยังไม่พอใจ คอยว่าเขาได้ตลอด เจ้าควรจะเข้มแข็งกว่านี้นะ"

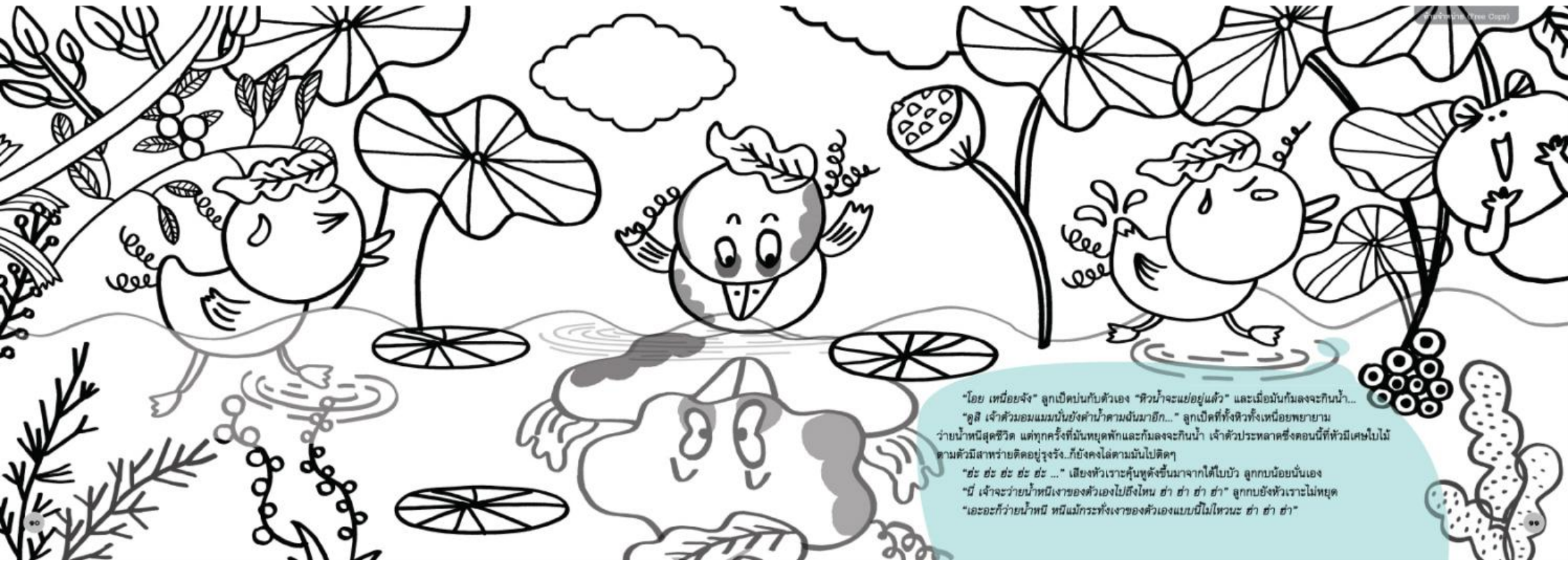
ว่าแล้วเจ้ากบน้อยก็โดดลงน้ำ ว่ายน้ำไปอย่างรวดเร็ว

ลูกเบ็ดถูกเพื่อนรักทิ้งให้อยู่เพียงลำพังในบึงกว้าง มันมองไปรอบๆ อย่างเศร้าใจจนร้องให้ออกมา "คงไม่มีใครมาคอยห่วงใยฉันอีกแล้ว ฮือๆ"

ลูกเบ็ดยังคงคิดก็ยังเศร้า มันร้องไห้เสียงกึกก้อง...จนรู้สึกหิวน้ำ และเมื่อมันก้มหน้าลงเพื่อจะกินน้ำ... ภาพสัตว์หน้าตาประหลาดหัวยุ่ง ปากแบน หน้าตามอมแมมที่มองตบขึ้นมาจากคิวน้ำอันสงบนิ่ง ทำให้มันตกใจมาก

"นี่ตัวอะไร ทำไมมาแอบอยู่ในน้ำตรงนี้ เราต้องว่ายน้ำหนีไปให้ไกลที่สุด แยกตัวๆ"

ลูกเบ็ดรวบรวมกำลัง ว่ายน้ำหนีอย่างรวดเร็ว จึงไปอยู่อีกฝั่งหนึ่งของบึงบัว

“โอ๊ย เหนื่อยจัง” ลูกเปิดปากกับตัวเอง “คือน้ำจะแฉะอยู่แล้ว” และเมื่อมันก้มลงจะกินน้ำ...
“ดูสิ เจ้าตัวมอมแมมนั้นยังค้ำน้ำตามฉันมาอีก...” ลูกเปิดที่ทั้งหัวทิ้งเหนื่อยพยายาม
ว่ายน้ำหนีสุดชีวิต แต่ทุกครั้งที่มันหยุดพักและก้มลงจะกินน้ำ เจ้าตัวประหลาดซึ่งตอนนี้ที่หัวมีเศษใบไม้
ตามตัวมีสาหร่ายติดอยู่จริง..ก็ยังคงได้ตามมันไปตืดๆ
“ชะ ชะ ชะ ชะ ...” เสียงหัวเราะคุ้นหูดังขึ้นมาจากใต้ใบบัว ลูกกบน้อยนั่นเอง
“นี่ เจ้าจะว่ายน้ำหนีเงาของตัวเองไปถึงไหน ช้า ช้า ช้า” ลูกกบยังหัวเราะไม่หยุด
“เอะอะก็ว่ายน้ำหนี หนีแม้กระทั่งเงาของตัวเองแบบนี้ไม่ไหวนะ ช้า ช้า ช้า”

ลูกเปิดได้ยืนคั่งนั้นก็ก้มลงมองดูสิ่งที่มีนพยายานหนีอย่างพิงจาวนา
“เราคิดไปเองหรือนี่...ใจเรานี่เองที่อ่อนแอ กลัวแม้กระทั่งเงาของตัวเอง
.....คิดต่อไปนี่ มันจะเริ่มตื่นใหม่ มีกความเข้มแข็งในใจของตัวเอง
ถ้าจิตใจเข้มแข็ง เราก็จะฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ได้ ไม่ต้องเอาแต่หนีอีกต่อไป
...ขั้นแรก ต้องไม่ร้องไห้จ่ายเหมือนอย่างแต่ก่อน และไม่รีบว่ายนํ้าหนีไปซ่อน” เจ้าลูกเปิดคิดอย่างมุ่งมั่น

จากฤดูร้อนเข้าสู่ฤดูฝน สัตว์ทุกตัวในเมืองมีตัวดำเป็นดี ลูกเบ็ดที่แอบมาซ่อนร้องเพลงกับวงประสานเสียงของเขียดอย่างสม่ำเสมอได้ช่วยร้องเพลงท่ามกลางฝนพว่า โดยไม่นำพาต่อเสียงค้อนฆ้องของเจ้าเขียด

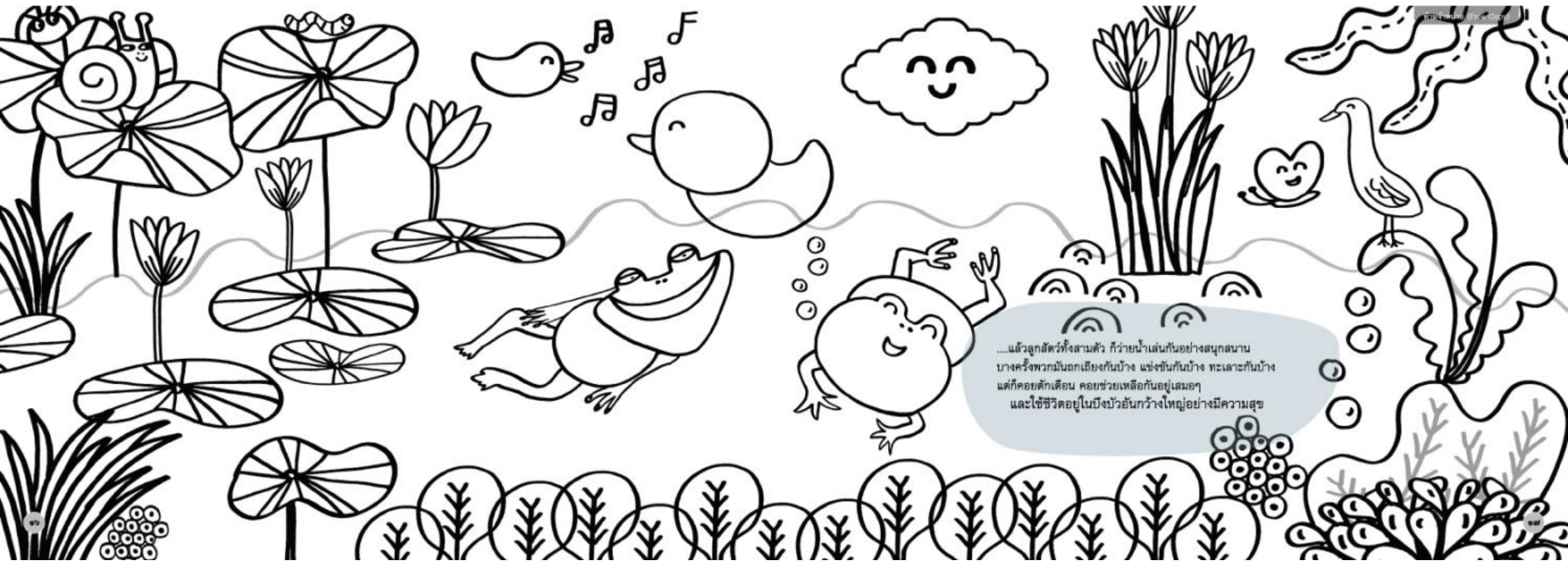
“เขื่อนส์ว่าพวกเบ็ดนี้ทำได้หลายอย่าง แต่จะทำได้ดีสักก็อย่าง...ยีนนี่ไม่แน่ใจ”

“ก็คงจะดีกว่าพวกที่ไม่ค่อยฝึกซ้อมกันแล้วกัน” ซึ่งอย่างหัวหน้านางทำหน้าที่ใส่เจ้าเขียดที่มักจะโดดซ้อมอยู่เสมอ

“แต่ยังงี สั้นของเขียดอย่างเราก็บวกว่าสั้นเบ็ดอยู่ดี” เจ้าเขียดหันไปแลบสั้นยาวๆ ใส่ลูกเบ็ด ก่อนจะกระโดดลงจากใบไม้ตกลงน้ำหายไป

“แม่จริงอย่าหนี เจ้าเขียด” ลูกยกบกล่าวทลางคำนำตามไปติดๆ

ลูกเบ็ดหลบปีกกคนของมันเข้าหาตัวเพื่อไล่อากาศที่อยู่ปลายขนออก และทำโนสิ่งทีแอบฝึกฝนมาหลายสปีดาร์... มันกลั่นหยใจมุดหัวต่ำลงไปในน้ำตามเจ้ากับเจ้าเขียดไปติดๆ

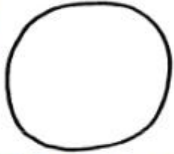
...แล้วลูกสัตว์ทั้งสามตัว ก็ว่ายน้ำเล่นกันอย่างสนุกสนาน
บางครั้งพวกมันถกเสียงกันบ้าง แข่งชิงกันบ้าง ทะเลาะกันบ้าง
แต่ก็คอยตากเดือน คอยช่วยเหลือกันอยู่เสมอๆ
และใช้ชีวิตอยู่ในบึงบัวอันกว้างใหญ่อย่างมีความสุข

เปิด

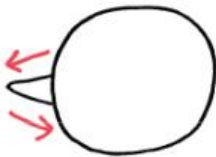
มาวาดเพื่อนๆ ให้เจ้าเปิด กบ เขียด กันนะ

วิธีวาดง่ายมากๆ เลย แค่วาดวงกลมๆ ลากเส้น เติมจุดๆ ขีดๆ ก็ออกมาเป็นเจ้าเปิดและน้องเพื่อนแล้ว วาดเสร็จแล้วบ๊องๆ ช่วยระบายสีให้ด้วยนะ เจ้าเปิด กบ เขียด ต้องตั้งใจแน่นๆ ที่ได้เพื่อนเพิ่มมาอีกเยอะแยะเลย

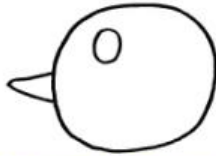
๑. วาดวงกลมหนึ่งวง

๒. ลากเส้นไปทางซ้าย แล้วลากกลับทางขวา

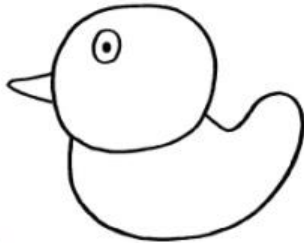
๓. วาดวงรีเป็นตาโตๆ ให้เจ้าเปิด

๔. เติมจุด

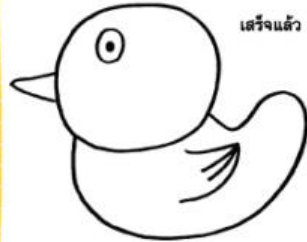

๕. วาดรูปทรงกลมๆ มีหางอันนุๆ เป็นตัวให้เจ้าเปิด

๖. เติมขีดๆ เป็นปีกให้หน่อยนะ

เสร็จแล้ว

๑. วาดวง (เขียด) กบ ส่วนตรงด้านบนไว้

๒. ลากเส้นโค้ง ซัด โค้ง โค้ง

๓. เติมจุดสองจุด

๔. วาดกลมเล็กสองวง

๕. เติมจุดอีกสองจุด

กบ

๖. ลากเส้นโค้งกว้างๆ เป็นรอยยิ้มให้เจ้ากบ

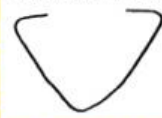
๗. วาดสี่เหลี่ยมกลมๆ แล้วเติมขีดๆ เป็นเส้นขา

เสร็จแล้ว

เขียด

๑. วาดขอบเหลี่ยมคล้ายตัว ส่วนด้านบนไว้

๒. ลากเส้น โค้ง ซัด โค้ง โค้ง

๓. เติมจุดสองจุด

๔. วาดครึ่งวงกลม สองวง

๕. เติมจุดในวงรี

๖. ลากเส้นโค้งสองเส้นเป็นปาก ให้เจ้าเขียด

๗. เติมสามเหลี่ยมเป็นตัวให้หน่อยนะ

๘. เติมเส้นเป็นขาให้ด้วย

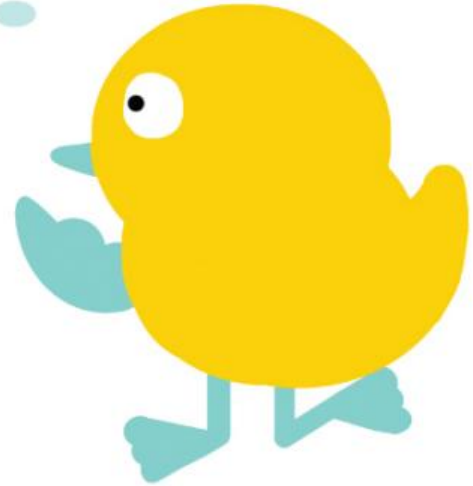
เสร็จแล้ว

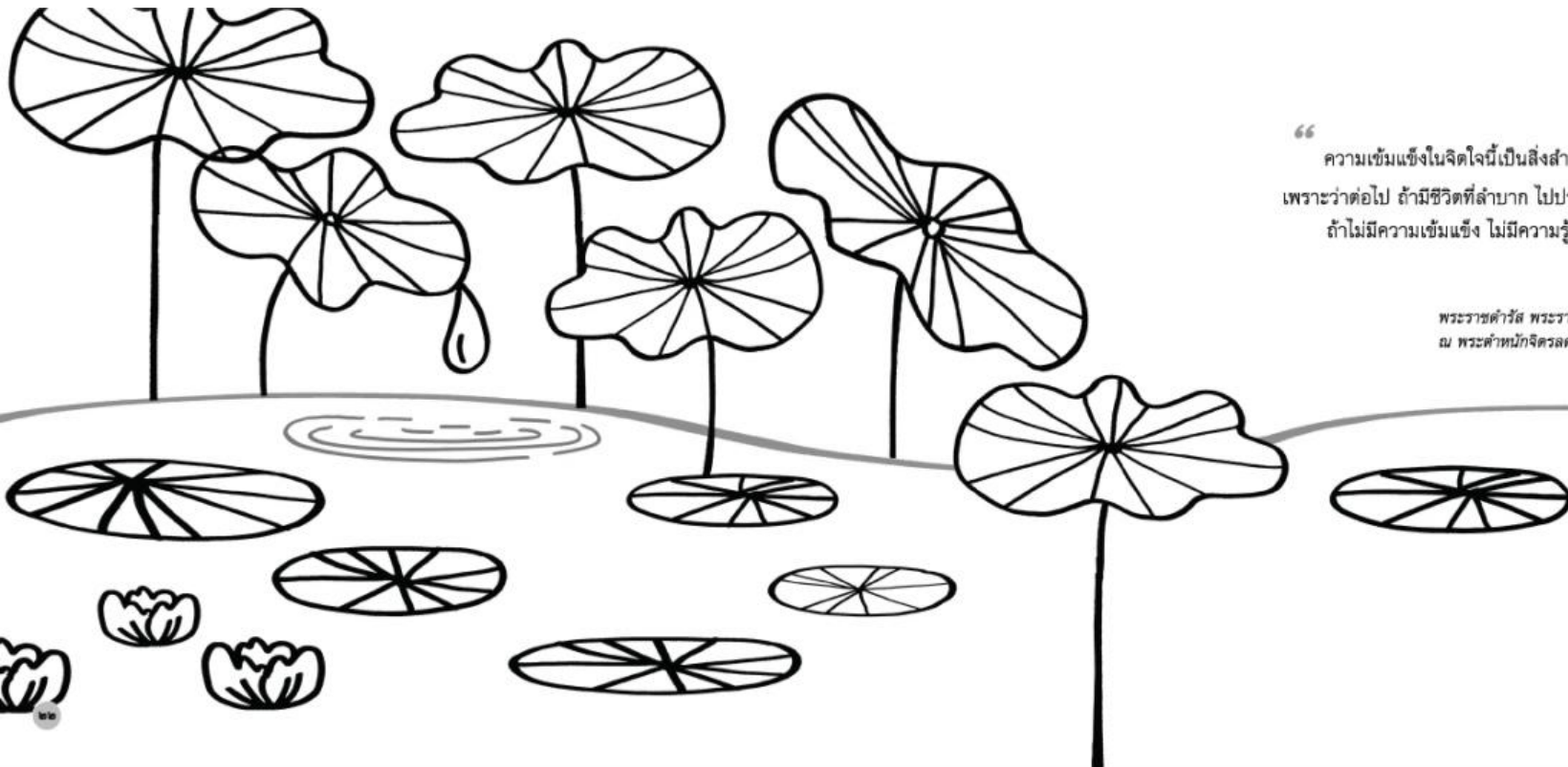

วันนี้อากาศสดใส เจ้าเบ็ด เจ้ากบ เจ้าเขียด
เลยมานั่งคุยกันว่าจะว่ายน้ำไปเที่ยวที่ไหนดี
ช่วยใช้สติ๊กเกอร์แต่งหน้าแต่งผมให้เจ้าเบ็ดและเพื่อนๆ
ที่กำลังคุยกันอย่างสนุกสนานหน่อยนะ

เจ้าเบ็ดจะเอาขนมออกไปให้เพื่อนๆ
ช่วยเจ้าเบ็ดแต่งตัวด้วยสติ๊กเกอร์
และช่วยวาดขนมที่เจ้าเบ็ดจะถือไปหน่อยนะ
(เลือกวาดขนมที่ชอบกินได้เลย)

“ ความเข้มแข็งในจิตใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องฝึกฝนแต่เล็ก
เพราะว่าต่อไป ถ้ามีชีวิตที่ลำบาก ไปประสบอุปสรรคใดๆ
ถ้าไม่มีความเข้มแข็ง ไม่มีความรู้ ไม่มีทางที่จะผ่านอุปสรรคนั้นได้ ”

พระราชดำรัส พระราชทานแก่คณะครูและนักเรียนโรงเรียนราชวินิต
ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันศุกร์ที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

นิทานที่นำมาพระบรมราโชวาทมาเป็นแนวทางในการเขียนนี้เป็นนิทานสำหรับเด็กในช่วงอายุ ๗ ถึง ๙ ปี เนื้อเรื่องจะเล่าถึงลูกสัตว์เล็กๆ ที่อาศัยอยู่ในบึงบัวอันกว้างใหญ่ อันมีลูกเปิด ลูกกบ ลูกเขียด และเพื่อนสัตว์ต่างๆ

ลูกเปิดในคอนต้นเรื่อง จิตใจยังอ่อนแอ ยอมแพ้ และวิ่งหนีปัญหาต่างๆ อยู่เสมอ แต่เมื่อมีเพื่อนที่ดีคอยชี้แนะ คอยให้กำลังใจ หนุนใจ อยุ่อย่างลูกกบ และมีเพื่อนที่คอยตำหนิตติเตียน พูดจาต่อว่ากันตรงๆ แบบลูกเขียด ทำให้ลูกเปิดค่อยๆ เรียนรู้ที่จะต่อสู้กับปัญหา คือค่อยๆ มิกจิตใจให้เข้มแข็งตั้งแต่ยังเล็ก และมีการฝึกฝนเรียนรู้ที่จะเอาชนะอุปสรรค นำไปสู่การพัฒนาคงเองได้ในที่สุด

นิทานแต่ละเรื่องในชุดนี้ ลือกำเนิดจากพระราชดำรัส และพระบรมราโชวาทของในหลวงที่ท่านได้ทรงชี้แนะเอาไว้ เด็กๆ สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวแต่ละเรื่องเข้าด้วยกัน และมองเห็นภาพรวมผืนใหญ่ คืออาณาจักรอันกว้างไกล บึงบัวใหญ่ วมไม้ใหญ่ ผืนดินอุดม และท้องฟ้าสีคราม สื่อให้เห็นภาพอันงดงามของสรรพชีวิตที่ล้วนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ภายใต้พระมหากรุณาธิคุณ

